BIBLIOTHECA BODLEIANA

Partes oratiõis quot sunt? Octo. que
Nomen/pronomẽ/verbũ/aduerbiũ
participiũ/coniunctio/prepositio/in-
teriectio. ¶ Nomen q̃d est? pars ora-
tionis cum casu corpus aut rem pro
prie cõmuniter ue significãs. proprie vt Roma ty
bris: Cõmuniter vt vbs flumen ¶ Nomini quot
accidũt? sex. que? Qualitas/cõparatio/genus/nu
merus/figura/casus. Qualitas noim in quo est?
Bipartita est. Quõ aut enim vnius est et ppium
dicit aut multoꝝ et appellatiuũ. Comparationis
gradus quot sunt? tres: qui? Positiuus vt doctus
Cõparatiuꝰ vt doctioꝝ. Suplatiuus vt doctissimꝰ
¶ Que noia q̃parant. Appellatiua dũtaxat quali
tatẽ aut quãtitatẽ significãtia. qualitatẽ vt bonꝰ
malus: quantitatẽ vt magnus paruꝰ. Cõparatiuꝰ
gradus cui casui seruit? Abltõ vtriusq; numeri si
ne prepositiõe. Quomodo? dicimꝰ eñ doctioꝝ illo
vel doctioꝝ illis Suplatiuꝰ cui? gtõ tñ plurali. quõ
dicimꝰ eñ doctissimꝰ poetaꝝ. vel gtõ singlari noĩs
collectiui: vt optimꝰ plebis. Genera noim quot sũt
quattuoꝝ? q̃? Masculinũ vt hic magister. Femininũ
vt hec musa. Neutrũ vt hoc scamnũ. Cõe vt hic ⁊
hec sacerdos. Est preterea triũ generũ qõ oẽ dicit
vt hic ⁊ hec ⁊ hoc felix. Est epycenũ id ẽ pmiscuũ
genꝰ vt paller aq̃la mustela muluꝰ. Numeri noim
quot sunt? duo. q̃? Singularis vt hic magister. plu
ralis vt hi magistri. ¶ Figure nominũ quot sunt?
due: que? Simplex vt decens potens. Cõposita vt

indecens impotẽs. ¶ Casus nominũ quot sũt: sex qui: Nũs Gẽs Dũs Actũs Vtũs & Ablatiuus ¶ Per hos eñ sex casus oĩm geney noia ꝓnomina participia declinantur hoc modo.

NOminatiuo hic magister gtõ hꝰ magistri. dtõ huic magistro: actõ hunc magistrꝝ: vtõ o magister: abltõ ab hoc mgrõ. Etplr ntõ hi mgtri: gtõ horꝝ magistrorꝝ: dtõ his magistrꝭ: actõ hos magistros: vtõ o magistri: abltõ ab his magistris

¶ Ntõ hec mula: gtõ hꝰ mule: dtõ huic mule: actõ hanc mulã: vtõ o mula: abltõ ab hac mula. Etplr ntõ he mule: gtõ harũ mularũ: dtõ his mulis: actõ has mulas: vtõ o mule: abltõ ab his mulis.

¶ Ntõ hoc scãnũ: gtõ hꝰ scãni: dtõ huic scãno: actõ hoc scãnũ: vtõ o scãnũ: abltõ ab hoc scãno. Etplr ntõ hec scãna: gtõ horꝝ scãnorꝝ: dtõ his scãnis: actõ hec scanna: vtõ o scãna: ablatino ab his scãnis

¶ Ntõ hic & hec sacerdos: gtõ hꝰ sacerdoti: dtõ huic sacerdoti: actõ hunc & hanc sacerdotem: vtõ o sacerdos: abltõ ab hoc & ab hac sacerdote vel sacerdoti. Etplr ntõ hi & he sacerdotes: gtõ horꝝ & harꝝ sacerdotũ: dtõ his sacerdotibꝰ: actõ hos & has sacerdotes: vtõ o sacerdotes: abltõ ab his sacerdotibꝰ.

¶ Ntõ hic & hec & hoc felix: gtõ hꝰ felicis: dtõ huic felici: actõ hũc & hãc felicẽ & hoc felix: vtõ felix: ablatiuo ab hoc & ab hac & ab hoc felice vel ci. Etplr ntõ hi & he felices & hec cia. gtõ horꝝ & harꝝ & horũ feliciũ: dtõ his felicibꝰ: actõ hos & has felices & hec felicia: vtõ o felices & o cia. abltõ ab his felicibus

¶ Nominatiuo hec manus. Gtō huiꝰ manꝰ. Datiuo huic manui. Actō hanc manū. Utō o manus. Ablatiuo ab hac manu. Etplr ntō he manus. Genitiuo hayꝝ manuū. Dtō his manibꝰ Actō has manus. Utō o manus. Ablatiuo ab his manibus.

¶ Noiatiuo hec species. Gtō huiꝰ speciei. Datiuo huic speciei. Actō hanc speciē. Utō o species. Abltō ab hac specie. Etplr ntō he species. Gtō hayꝝ specierū. Dtō his speciebus. Actō has species Utō o species. Abltō ab his speciebus.

Que est agnitio ꝓme declinatiōis: Hec est cuiꝰ gtūs ⁊ dtūs singulares ⁊ ntūs ⁊ vtūs plurales in e ꝓductā desinūt. Actūs in am correptam. Utūs similis est ntō. Abltūs in a ꝓductā. Gtūs pluralis in ayꝝ correptā. Dtūs et abltūs in is ꝓductam. Actūs in as ꝓductam.

¶ Que est agnitio secūde declinatiōis. Hec ē cuiꝰ gtūs singularis ⁊ ntūs ⁊ vtūs plurales in i desinunt. Dtūs ⁊ abltūs in o. Actūs in um. Quando ntūs in r vel in m desinit: similis erit ei vtūs. Dñ in us mutaꝫ in e. qñ in ius si sint ꝓpꝛia noīa abiecta us fit vtūs in i. Gtūs pluralis in oꝝ. Dtūs ⁊ ablatiuus in is. Accusatiuus in os.

¶ Que est agnitio tercie declinatōis: Hec est cuiꝰ gtūs singularis in is correptaꝫ desinit. Dtūs in i ꝓductā. Actūs in em vel im correptā Utūs similis est ntō. abltūs in e correptā vel in i ꝓductā. ntūs ⁊ actūs ⁊ vtūs plurales in es ꝓductā desinūt. gtūs pluralis in um vel in ium. dtūs ⁊ abltūs in ibus.

Que est agnitio quarte declinatiõis: Hec est cuꝰ gtũs singularis/ ⁊ ntũs ⁊ actũs ⁊ vtũs plꝝales mus desinũt: dtũs in ui: actũs in um: vtũs similis ẽ ntõ: abltũs in u. gtũs pluralis in uum: dtũs ⁊ ablatiuus i ibꝰ. ¶ Que est agnitio q̃nte declinatõis Hec est cuius gtũs ⁊ dtũs singulares in ei diuisas syllabas desinũt: actũs in em: vtũs similis est ntõ. abltũs in e. Ntũs ⁊ actũs ⁊ vtũs plurales in es: gtũs in erum: datiuus ⁊ ablatiuus in ebus.

PRonomẽ q̃d est: pars oꝛõius que ꝓnoie posita tãtundẽ pene significat. plonãqꝫ inter dũ recipit. ¶ Ꝓnomini quot accidũt: Sex. que qualitas/ genus/ numerꝰ/ figura/ persona/ casus. ¶ Qualitas ꝓnoim in quo est: biptita est. Quõ: aut eñ finita sũt ꝓnoia aut infinita. Que sunt finita: que recipiũt plonas: vt ego tu ille. Que sunt infinita: que nõ recipiũt plonas: vt quis que qõ. ¶ Genera ꝓnoim quot sũt: q̃nqꝫ. que: masculinũ vt hic. femininũ vt hec. neutꝝ vt hoc. cõmune duorum vt nostras vestras. cõmune triũ vt ego tu sui. ¶ Numeri ꝓnominũ quot sũt: duo. q̃: singularis vt hic: pluralis vt hi. ¶ Figure ꝓnoim quot sunt: due. que: Simplex vt quis. Cõposita vt quisquis. ¶ Persone ꝓnoim quot sũt: tres. que: Ꝓma vt ego. Secũda vt tu. Tercia vt ille. ¶ Casus item ꝓnominũ quot sunt: Sex quemadmodũ ⁊ nominũ Per hos omniũ genꝝ noia. ꝓnomia. participia declinentur.

¶ Sequitur declinatio ꝓnominalis.

¶ Nominatiuo Ego. Genitiuo mei vel mis. Dtõ michi. Actõ me. Utõ caret. Abltõ a me. Etpl'r Ntõ nos. Gtõ nostruz vel nostri. Dtõ nobis. Actõ nos Utõ caret. Abltõ a nobis. ¶ Ntõ tu. Gtõ tui vel tis. Dtõ tibi. Actõ te. Utõ o tu. Abltõ a te. Etpl'r Ntõ vos. Gtõ vestrũ vel vestri. Dtõ vobis. Actõ vos. Utõ o vos ablatiuo a vobis

¶ Ntõ caret. Gtõ sui. Datiuo sibi. Actõ se. Utõ caret. Ablatiuo a se. Etpluraliter simili modo.

¶ Ntõ ille illa illud: gtõ illius: datiuo illi: actõ illũ illam illud. Uocatiuo caret. Ablatiuo illo illa illo. Etpl'r ntõ illi ille illa: genitiuo illoꝝ illaꝝ illoꝝ: datiuo illis: actõ illos illas illa: vtõ caret: ablatiuo ab illis. ¶ Ntõ ipse ipsa ipsum: genitiuo ipsius: datiuo ipsi: actõ ipsum ipsam ipsum: vocatiuo caret ablatiuo ipso ipsa ipso. Etpl'r ntõ ipsi ipse ipsa: gtõ ipsoꝝ ipsarũ ipsoꝝ. datiuo ipsis. Actõ ipsos ipsas ipsa: vtõ caret: ablatiuo ab ipsis. ¶ Ntõ iste ista istud: gtõ istius: datiuo isti: actõ istum istam istud: vocatiuo caret: ablatiuo isto ista isto. Etpl'r nominatiuo isti iste ista: gtõ istoꝝ istaꝝ istoꝝ: datiuo istz accusatiuo istos istas ista: vocatiuo caret: ablatiuo ab istis. ¶ Ntõ hic hec hoc: genitiuo huiꝰ: datiuo huic: actõ hunc hãc hoc: vocatiuo caret: abltõ ab hoc ab hac ab hoc. Etpluraliter nominatiuo hi he hec: gtõ horum harum horum: datiuo his: actõ hos has hec. vocatiuo caret: ablatiuo ab his

¶ Nominatiuo is ea id: genitiuo eiꝰ: datiuo ei: accusatiuo eum eam id: vocatiuo caret: ablatiuo ab

eo eā eo. Etpl'r ntō ei ee ea: gtō eoꝝ earū eoꝝ: dtō eis: actō eos eas ea: btō caret: abltō ab eis. ¶ Ntō quis vel qui que vel qua quod vel quid. Gtō cuius dtō cui: actō quē quā quod vel quid: btō caret: ablatiuo quo qua quo. Etpl'r nominatiuo qui que vel qua: genitiuo quoꝝ quaꝝ quoꝝ: datiuo quis vel q̄bus: actō quos quas que vel qua: btō caret: ablatiuo a quis vel a quibus. ¶ Ntō meus mea meū: gtō mei mee mei. datiuo meo mee meo: acculatiuo meum meam meū. btō o mi o mea o meū: ablatiuo a meo mea meo. Etpl'r nominatiuo mei mee mea: gtō meorum meaꝝ meoꝝ. datiuo meis. actō meos meas mea: btō o mei mee mea: ablatiuo a meis ¶ Ntō tuus tua tuum: gtō tui tue tui: dtō tuo tue tuo: actō tuū tuā tuū. btō caret: abltō tuo tua tuo Etpl'r ntō tui tue tua: gtō tuoꝝ tuaꝝ tuoꝝ: datiuo tuis: acculatiuo tuos tuas tua: btō caret: ablatiuo a tuis. ¶ Nominatiuo suus sua suū: gtō sui sue sui. datiuo suo sue suo: acculatiuo suū suā suū: vocatiuo caret: ablatiuo suo sua suo. Etpl'r nominatiuo sui sue sua: genitiuo suoꝝ suaꝝ suoꝝ: datiuo suis: actō suos suas sua: btō caret: ablatiuo a suis. ¶ Nominatiuo noster nostra nostrum: gtō nostri nostre nostri: dtō nostro nostre nostro: actō nostrū nostrā nostrū: btō o noster nostra nostrū. abltō nostro nostra nostro. Etpl'r ntō nostri nostre nostra gtō nostroꝝ nostraꝝ nostroꝝ: dtō nostrꝫ: actō nōs nostras nostra: btō nostri nostre nostra: abltō a nostris. ¶ Ntō vester vestra vestrū: gtō vestri vestre

vestri. Datiuo vestro vestre vestro. Actō vestrum vestrā vestr̄. Utō caret. Ablatiuo vestro vestra vestro. Etpl'r ntō vestri vestre vestra. Gtō vestrorū vestrar̄ vestror̄. Dtō vestr̄. Actō vestros vestras vestra. Uocatiuo caret. Ablatiuo a vestris.

¶ Pronomina tercie declinationis. ¶ Ntō hic et hec nostras. Gtō huius nostratis. Dtō huic nostrati. Actō hunc ⁊ hanc nostratē. Utō o nostras. Ablatiuo ab hoc et ab hac nostrate vel nostrati. Etpl'r ntō hi ⁊ he nostrates. Gtō hor̄ ⁊ har̄ nostratū. Dtō his nostratibus. Actō hos et has nostrates. Utō o nostrates. Abltō ab his nostratibus. ¶ Ntō hic et hec vestras. Gtō huius vestratis. Dtō huic vestrati Actō hunc ⁊ hāc vestratē. Utō caret. Abltō ab hoc ⁊ ab hac vestrate vel vestrati. Etpl'r ntō hi ⁊ he vestrates. Gtō hor̄ ⁊ har̄ vestratū. Dtō his vestratibus. Actō hos et has vestrates. Utō o vestrates. Abltō ab his vestratibus. ¶ Da hor̄ composita vt egomet tibimet et sibimet/ Illic istic/illiccine isticcine/hiccine heccine hoccine. Idem in masculino genere p̄ductā: in neutro genere vero cor̄reptā/ vt quisquis quisnam quispiam aliquis ⁊c.

VErbum quid est: pars or̄ationis cū tpe et persona sine casu: agere aliq̄d aut pati aut neutr̄ significās. Uerbo quot accidūt: septē: que qualitas/ p̄iugatio/ genus/ numer⁹/ figura/ tp̄s/ ⁊ plona. ¶ Qualitas verbor̄ in quo est: in modis ⁊ in for̄mis. Modi qui sūt: Indicatiu⁹ vt lego. Imperatiuus vt lege. Optatiuus vt vtinam legerem

Coniunctiu⁹ vt cū legã. Infinitiu⁹ vt legere. Impſonalis vt legit. ¶ Formę verboꝝ quot ſũt: quatuoꝝ. q̃: Perfecta vt lego. Meditatiua vt lecturio. Frequentatiua vt lectito. Inchoatiua vt feruelco calelco. Cõiugatiões verboꝝ quot ſunt: tres. que Prima in a. Secũda in e. Tercia in i. ¶ Prima q̃ eſt: q̃ habet a pꝛoductã ante re in infinitiuo modo vt amare. ¶ Scõa q̃ eſt: que habet e pꝛductã ante re in infinitiuo modo: vt docere. ¶ Tercia q̃ eſt: q̃ habet e coꝛreptã ante re in infinitiuo mõ vt legere ¶ Quarta q̃ eſt: que habet i pꝛductã ante re in infinitiuo mõ: vt audire. ¶ Genera verboꝝ quot ſũt q̃nq̃: que: actiua / paſſiua / neutra / cõia / deponẽtia Actiua que ſũt: que ĩ o deſinũt ꝛ accepta r littera faciũt ex ſe paſſiua: vt lego legoꝝ. Paſſiua q̃ ſunt: q̃ in r deſinũt ꝛ ea dempta redeũt in actiua: vt legoꝝ lego. Neutra que ſunt. q̃ in o deſinũt: ſimiliter vt actiua: ſed accepta r littera latina non ſunt. vt ſto curro. nã ſtoꝝ curroꝝ nõ dicit. Sunt p̃teria neutro paſſiua. vt gaudeo gauſus ſũ. ſoleo ſolit⁹ ſum. fio fact⁹ ſũ. fido fiſus ſum. Deponentia que ſunt. q̃ in r deſinunt ſimiliter vt paſſiua. ſed ea dempta latina nõ ſũt. vt luctoꝝ loquoꝝ ſequoꝝ naſcoꝝ oꝛioꝝ. Cõmunia q̃ ſũt. que ſimiliter in r deſinũt. vt deponẽtia ſed in duas foꝛmas cadũt. agentꝫ ꝛ pacientꝫ vt oſculoꝝ criminoꝝ. dicimus eñ oſculoꝝ te oſculoꝝ a te. criminoꝝ te. criminoꝝ a te. ¶ Numeri verboꝝ quot ſunt. duo: qui. ſingularis vt lego. pluralis vt legimus. ¶ Figure verboꝝum quot ſunt. due: que

Simplex vt lego Cõpolita vt negligo. ¶ Tempora verboꝝ quot sũt: tria: q̃: Presens vt lego. Preteritũ vt legi. futuꝝ vt legã. ¶ Quot sunt tẽpa in declinatiõe verboꝝ: quinq; que: Presens vt lego Preteritũ imperfectũ vt legebã. Preteritũ pfectũ vt legi Preteritũ plusq̃perfectũ vt legerã. Futuꝝ vt legã. ¶ Persone verboꝝ quot sũt: tres: q̃: Prima vt lego: secũda vt legis. tercia vt legit.

ADuerbium quid est: Pars orationis que adiecta verbo significationem eius explanat atq; plet ¶ Aduerbio quot accidunt: tria: que significatio comparatio et figura. ¶ Significatio aduerbiorum in quo est: quia aut sunt aduerbia loci. aut temporis. aut numeri. aut negandi. aut affirmandi. aut demonstrandi. aut optandi. aut hortandi. aut ordinis. aut interrogandi aut similitudinis. aut qualitatis. aut quantitatis. aut dubitandi. aut personalia. aut vocandi. aut respondẽdi aut sepandi. aut iurãdi. aut eligẽdi. aut ꝫgregãdi. aut phibẽdi. aut euentꝰ. aut cõparandi. ¶ Da aduerbia loci: vt hic vel ibi intꝰ vel foris illic vel inde intro vel foras. ¶ Da tpis: vt hodie heri nũc nup cras aliquando olim quondã tunc cũ dũ iam mox semp sero mane modo vespere diu annuꝰ mensurꝰ diurnꝰ hesterne pridie. ¶ Da numeri: vt semel bis ter quater sexties septuagelies septies. ¶ Da negãdi: vt haud nõ neq;. ¶ Da affirmãdi: vt etiã q̃n ni certe pfecto. ¶ Da demõstrãdi vt en ecce ¶ Da optandi. vt vtinã oli. ¶ Da hortandi: vt eya aye.

¶ Da ordinis: vt deinde deinceps imposterꝝ demū postremo vltimo postꝯ. ¶ Da interrogādi: vt cur quare quāobrē. ¶ Da similitudinis: vt quasi ceu sicut sicuti velut veluti tanꝯ vt vti quēadmodū. ¶ Da qualitatis: vt docte pulchre honeste discrete mirose dulciꝫ virilit̄ misere bñ male fortiter suauiter. ¶ Da quātitatis: vt multū parū modicū minimum vel minime. ¶ Da dubitādi: vt forsan forsitan fortassis vel fortasse. ¶ Da plonalis: vt mecū tecum secū nobiscū vobiscū. ¶ Da vocandi: vt o heus. ¶ Da respondendi: vt heu. ¶ Da separādi: vt deorsū retrorsū antrorsū sinistrorsū dextrorsū. ¶ Da iurandi: vt edipol castor hercle medi9 fidi9 ¶ Da eligendi: vt potius immo. ¶ Da ꝙgregādi vt simul vna pariter. ¶ Da ꝓhibēdi: vt ne. ¶ Da euentus: vt forte fortuitu. ¶ Da aduerbia cōparā di: vt magis plus vel tā maxime. ¶ Cōparatio aduerbiorꝝ in quo est: in tribus gradib9 cōparationis Positiuo Cōparatiuo ⁊ Superlatiuo. ¶ Da aduerbiū positiui gradus: vt docte pulchre honeste. ¶ Da comparatiui: vt doctius pulchri9 honestius ¶ Da suplatiui: vt doctissime pulcherrime honestissime. ⁊ sic de aliis aduerbiis cōparādi. ¶ figure aduerbiorꝝ quot sūt: due: q̄: Simplex vt docte prudēter sapiēter. Cōposita vt indocte imprudenter. ⁊ sic de consimilibus. ¶ Aduerbia localia sunt vel in loco vel de loco vel ad locum vel per locum Sed de loco et in loco eandem significationē habent: vt intus sū intus exo. Foris sum foris venio

¶ Ad locū autē et per locū aliā significationē habent: vt intus eo: foris eo. Deintus autē ⁊ deforis sic non dicit. Quomodo ad foras vel in foras. per locū autē: vt hac illac istac

PArticipiū quid est: ps ōonis partē capiēs nois partēq; verbi. Recipit enī a noie genera ⁊ casus. A verbo tpa ⁊ significatiōes: Ab vtroq; numer ⁊ figurā. ¶ Participio quot accidunt: lex: que: Genus/Casus/Tempus/Significatio/Numerus/⁊ Figura. ¶ Genera participioꝝ quot sunt: quattuor: que: masculinū vt hic lect⁹: femininū vt hec lecta: neutꝝ vt hoc lectū: oīe vt hic ⁊ hec ⁊ hoc legens. ¶ Casus participioꝝ quot sunt: lex qui: nominatiu⁹ vt hic ⁊ hec ⁊ hoc legēs: genitiu⁹ vt huius legentis: datiuus vt huic legenti: accusatiuus vt hunc ⁊ hanc legentē ⁊ hoc legens: vtūs vt o legens: ablatiuus vt ab hoc ⁊ ab hac ⁊ ab hoc legente vel legenti. ¶ Tempora participioꝝ quot sūt: tria: que: Plens vt legēs. Preteritū vt lect⁹ futurꝝ vt lecturus vel legendus. ¶ Significationes participioꝝ quot sūt: Duo. quia ab actiuo verbo duo participia veniūt. pns ⁊ futurꝝ: vt amans ⁊ amaturus. ¶ A passiuo quot: duo: que preteritū ⁊ futurū: vt amatus amandus. ¶ A neutro quot: duo sicut ab actiuo: pns ⁊ futurꝝ: vt stans statur⁹. ¶ A deponēti quot: tria. que: plens preteritū et futurꝝ: vt loquēs locutus locuturus. ¶ A cōmuni quot: quattuor. que: plens preteritū ⁊ duo futura vt criminās criminat⁹ criminatur⁹ vel criminād⁹

Numeri participioꝝ quot ſunt: Duo. Qui: ſingularis vt hic legens. pluralis vt hi legẽtes. Figure participioꝝ quot ſũt: due. que: Simplex vt legẽs Compoſita vt negligens

Nominatuo hic ⁊ hec ⁊ hoc legẽs. Gtõ huius legẽtis. Dtõ huic legẽti Actõ hũc ⁊ hãc legentẽ ⁊ hoc legens. Utõ o legens. Abltõ ab hoc ⁊ ab hac et ab hoc legente vel legenti. Etpl'r ntõ hi ⁊ he legentes ⁊ hec legentia. Gtõ hoꝝ ⁊ haꝝ ⁊ hoꝝ legentũ vel legentiũ. Dtõ his legentibꝰ. Actõ hos ⁊ has legentes ⁊ hec legentia. Utõ o legentes ⁊ o legentia. Ablatiuo ab his legentibus.

¶ Ntõ lectus lecta lectũ. Gtõ lecti lecte lecti. Dtõ lecto lecte lecto Actõ lectũ lectã lectũ. btõ o lecte lecta lectũ. abltõ lecto lecta lecto. Etpl'r ntõ lecti lecte lecta. Gtõ lectoꝝ lectaꝝ lectoꝝ. Dtõ lectis Actõ lectos lectas lecta. Utõ lecti lecte lecta. Abltõ lectis

¶ Ntõ lecturꝰ lectura lectuꝝ. Gtõ lecturi lecture lecturi. Dtõ lecturo lecture lecturo. Actõ lecturũ lecturam lectuꝝ. Utõ lecture lectura lectuꝝ. Ablatiuo lecturo lectura lecturo. Etpl'r ntõ lecturi lecture lectura. Gtõ lecturoꝝ lecturaꝝ lecturoꝝ Dtõ his lecturis. Actõ lecturos lecturas lectura. Utõ lecturi lecture lectura. Abltõ ab his lecturis.

¶ Ntõ legendus legẽda legendũ. Gtõ legendi legende legendi. Dtõ legendo legende legẽdo. Actõ legendũ legendã legendũ. Utõ legende legendo legendũ. Ablatiuo legendo legenda legendo. Etpl'r ntõ legendi legende legenda. Genitiuo legendoꝝ

legendaꝝ legendoꝝ. Datiuo legendis. Acculatiuo legendos legendas legenda. Utõ o legendi legẽde legenda. Abltõ ab his legendis.

¶ Oniunctio quid est: pars oõnis annectẽs ordinansqꝫ sententiã. ¶ Coniũctioni quot accidũt: tria. q̃: potestas figura ⁊ ordo. ¶ Potestas coniunctionũ quot species habet: quinqꝫ. quas: copulatiuas: disiunctiuas: expletiuas: causales: ⁊ rationales. ¶ Da copulatiuas. vt et etqꝫ at atqꝫ ac ast. ¶ Da diliũctiuas. vt aut ve vel ne nec neqꝫ ¶ Da expletiuas. vt quidẽ equidẽ saltẽ videlicet scilicet q̃p q̃uis quoqꝫ porro licet tamẽ verũtamen q̃q̃ sinautẽ. ¶ Da causales. vt si etsi etiãsi siquidem quãdo quandoquidẽ quin quinetiã quatinus sin seu siue neue nã nanqꝫ ni nisi neue sed interea quamobrẽ pꝛesertim item itemqꝫ ceterũ alioquin pꝛeterea. ¶ Da rationales. vt ita itaqꝫ eñ etenim enimuero qua qua pꝛopter quoniã quoniãquidẽ ãppe nẽpe ergo ideo igit scilicet videlicet ꝓpterea idcirco. ¶ figure coniunctionũ quot sũt: due. que Simplex vt nam. Composita vt nanqꝫ. ¶ Ordo coniunctionũ in quo est. Quia aut pꝛepositiue cõiunctiones sunt. vt at ac ast. Aut subiũctiue. vt qꝫ ve. Aut cõmunes. vt ergo ideo igitur.

¶ Extra donatum..

¶ Sũt ⁊ alie potestates cõiũctionũ q̃ oẽs ꝛetineri possunt sub expletiua apud donatũ. vt sũt. Cõpletiua. diminutiua. distributiua. aduersitiua. appꝛobatiua. electiua. ⁊ cetera. Apud oꝛatoꝛes vtitate.

¶ Repositio quid est: pars oꝝonis que ꝑpo
ta alijs partib⁹ in oꝝone significationē ea
aut ꝙplet aut mutat aut minuit. ¶ Prepositiõi quot
accidũt: vnũ. Quid: casus tñ. Quot casus: duo.
qui: accusatiuus ꝫ ablatiu⁹. ¶ Da ꝑpositiones ca
sus accusatiui: vt ad apud ante aduersum cis ci
tra circũ circa ꝙtra erga extra inter intra infra iu
xta ob pone per ꝓpe ꝓpter secundũ post trans
vltra ꝓeter supra circiter vsq; secus penes. Quo
modo: dicimus enim ad patrem/apud villam/an
te edes/aduersum inimicos/cis renum/citra fo
rum/circũ vicinos/circa templũ/contra hostes/er
ga ꝓpinquos/extra termiꝝos/inter naues/intra
menia/infra tectũ/iuxta macellum/ob auguriũ/
pone tribunal/per parietem/ꝓpe fenestram/ꝓ
pter disciplinã/secundũ foꝛes/post tergũ/trans ri
pam/vltra fines/ꝓeter officiũ/supra celum/circi
ter ãnos/vsq; occeanũ/secus viã/penes arbitros
¶ Da ꝓpositiones casus ablatiui: vt a ab abs cũ
coꝛam clam de ē ex ꝓ pro ꝓe palam sine absq; te
nus. ¶ Quomodo: dicimus enim a domo/ab ho
mine/abs quolibet/coꝛam testibus/clam custodi
bus/de foꝛo/e iure/ex ꝓfectura/ pro clientibus/
ꝓe timoꝛe/palam omnibus/sine laboꝛe/absq; in
iuria/tenus pube: quod nos dicimus esse pubete
nus. Sic coꝛdetenus mentetenus: ꝫ cetera ¶ Da
vtriusq; casus ꝓpositiones: vt in sub sup ꝫ subter.
¶ Quando accusatiuo casui: quando nos vel
quoslibet ad locũ ire esse ituros esse significamus

Quomodo abltō calui ſeruit: qñ nos vel quoſlibet in loco eſſe fuiſſe futuros eſſe ſignificamus. ¶ In acculatiui calus: vt itur i antiquā ſyluā. In ablatiui calus: vt ſtans ceſſa in puppi. Sub acculatiui calus: vt poteſq; ſub ipos nituñ gradibz. Sub ablatiui calus: vt arma ſub aduerſa poſunt radiantia quercu. ¶ Sup quā vim habet: vbi locū ſignificat magis actō calui ſeruit q̄ abltō. Ubi vero mētionē alicuius rei facim⁹ abltō tm̄: vt multa ſupet p̄iamo rogitans ſup hectoꝛe mitta. hoc eſt de p̄iamo et de hectoꝛe. ¶ In quā vim habet: etiā tunc actō calui ſeruit cū ſignificat contra: vt in adulterū ⁊ in delertoꝛē. ¶ Subter quā vim habet: eandem quam ⁊ ſuperioꝛes ad locū ⁊ in loco ſignificantes. Que p̄epoſitiōes ſunt que a dictionib⁹ ſe parari nō poſſūt: vt Di Dis Re Se An Co Con D. ¶ Quomodo: dicimus enim Diduco Diſtraho Recipio Secubo Amplectoꝛ Cohereo Congredioꝛ Omitto. ¶ Que ſūt que cōiungi nō poſſunt: vt apud ⁊ penes. ¶ Que cōiunguntur ⁊ ſeparantur: vt relique pene omnes.

Interiectio q̄d eſt: pars oꝛatiōis ſignificans mentis affectū voce incognita. Interiectiōi quot accidūt: vnū. quod: ſignificatio tm̄. ¶ Significatio interiectionū in quo eſt: Uua aut leticiaz mentis ſignificamus: vt euax. aut doloꝛē: vt heu. Aut amnuratione: vt pape. Aut metū: vt ath ah. Et ſiqua ſunt ſimilia: Helas. Uah. Prohdoloꝛ.

¶ Sequitur de coniugatione verboꝝ.

¶ Indicatiuo modo tempore presenti. Amo amas amat. et plr amam⁹ amatis amãt. Ptõ ipfecto amabã bas bat. et plr amabam⁹ batis bãt. Ptõ pfecto amaui uisti uit. et plr amauim⁹ uistis uerũt vel uere. Ptõ pluſq̃pfecto amauerã ras rat. et plr amaueram⁹ ratis rãt. Futuro amabo bis bit. et plr amabim⁹ bitis bũt. ¶ Impatiuo mõ tpe pñti ad ſecundã & terciã ploñ ama amet et plr amemus ate amẽt. Futuro amato tu vel ille et plr amem⁹ tote amãto vel tote. ¶ Optatiuo mõ tpe pñti & ptõ impfecto vtinã amarẽ res ret. et plr vtinã amarem⁹ retis rent. Ptõ pfecto & pluſq̃pfecto vtinã amauiſſẽ ſes ſet. et plr vtinã amauiſſem⁹ ſetis ſent. Futuro vtinã amẽ mes met: et plr vtinã amem⁹ metis mẽt. ¶ Cõiũctiuo mõ tpe pñti cum amẽ mes met. et plr cũ amem⁹ tis mẽt. Ptõ ipfecto cũ amarẽ res ret. et plr cũ amarem⁹ retis rẽt. Ptõ pfecto cũ amauerim ris rit. et plr cũ amauerimus ritis rĩt. Ptõ pluſq̃pfecto cũ amauiſſẽ ſes ſet. & plr cũ amauiſſem⁹ ſetis ſent: Futuro cũ amauero ris rit. et plr cũ uerim⁹ ritis rint. ¶ Infinitiuo mõ tpe pñti & ptõ iperfecto amare: Ptõ pfecto & pluſq̃pfecto amauiſſe. Futuro amatũ ire vel amaturuz eſſe ¶ Gerũdia vel participalia verba ſunt hec amandi amando amandũ. Supina ſunt hec amatum amatu. ¶ Duo participia trahunt ab hoc verbo actiuo pñtis tempozis & futuri. pzeſentis vt amans futuri vt amaturus.

¶ In voce paſſiua. B i

AMor amaris vel amare amatur. Etplr amamur amamini amant. Preterito imperfecto amabar baris vel bare batur. Etplr amabamur bamini bant. Preterito plecto amatus sū vel fui es vel fuisti est vel fuit. etplr amati sumus vel fuimꝰ estis vel fuistis sunt fuerūt vel fuere. Preterito plusq̄plecto amatus eram vel fueram eras vel fueras erat vel fuerat. etplr amati eramus vel fueramus eratis vel fueratis erant vel fuerant. Futuro amabor amaberis vel amabere amabitur. Etplr amabimur amabimi amabunt. ¶ Imperatiuo modo tpe presenti ad secūdā & terciā personā amare ametur. Etplr amemur amemini ament. Futuro amator tu vel ille. etplr amamur amamini amantor. ¶ Optatiuo mō tpe plīti & preterito imperfecto vtinā amarer reris vel rere retur. Etplr vtinam amaremur remini rētur. Preterito plecto et plusq̄plecto vtinā amatus essem vel fuissem amatus esses vel fuisses amatus esset vel fuisset. Etplr vtinam amati essemus vel fuissemꝰ amati essetis vel fuissetis amati essent vel fuissent. Futuro vtinam amer ameris vel amere ametur. Etplr vtinam amemur amemini amentur. ¶ Coniunctiuo modo tempore presenti cū amer ameris vel amere ametur. Etplr cum amemur amemini amentur. Pterito imperfecto cum amarer amareris vel amarere amaret. Etplr cuz amarenur amaremini amarent. Preterito perfecto cū amatus sim vel fuerim amatus sis vel fueris amatus sit vel fuerit.

Etplr cum amati simus vel fuerimus amati sitis vel fueritis amati sint vel fuerint. Ptō pluſq̄pfecto cū amatus essem vel fuissem amatus esses vel fuisses amatus esset vel fuisset. Etplr cū amati essemus vel fuissemus amati essetis vel fuissetis amati essent vel fuissent. Futuro cū amatus ero vel fuero amatus eris vel fueris amatus erit vel fuerit Etplr cū amati erimus vel fuerimus amati eritis vel fueritis amati erint vel fuerint. ¶ Infinitiuo mō tpe plīti ⁊ p̄terito impfecto amari. Ptō pfecto ⁊ pluſq̄pfecto amatū esse vel fuisse. Futuro amatum iri. ¶ Duo participia trahuntur ab hoc verbo passiuo p̄teriti et futuri: p̄teriti vt amatus: futuri vt amandus.

De secunda coniugatione.

¶ Indicatiuo modo tempore p̄senti.

DOceo doces docet. Etplr docem⁹ docetis docent. Ptō impfecto docebā docebas docebat. Etplr docebam⁹ docebatis docebant. P̄terito perfecto docui docuisti docuit. Etplr docuimus docuistis docuerūt vel docuere. P̄teriti pluſq̄pfecto docueram docueras docuerat. Etplr docueram⁹ docueratis docuerant. Futuro docebo docebis docebit. Etplr docebimus docebitis docebūt ¶ Impatiuo modo tempore p̄senti ad secundā ⁊ terciam personam doce doceat. Etpluraliter doceamus docete doceant. Futuro doceto tu vel ille. Etplr doceamus docetote docento vel docentote. ¶ Optatiuo mō tēpore plīti ⁊ ptō imperfecto vti

nã docerẽ doceres doceret. etplr vtinã docerennus doceretis rẽt. Preterito pfecto ⁊ pluscpfecto vtinã docuissem isses isset. Etplr vtinã issemus issetis sent. Futuro vtinã doceã as at. ⁊plr vtinã doceam⁹ atis ant. ¶ Coiũctiuo mõ tpe pñti cũ doceã as at. etplr cũ doceam⁹ atis ant. Ptõ imperfecto cũ docerẽ res ret. etplr cũ docerem⁹ retis rẽt. Ptõ pfecto cũ docuerim ris rit. etplr cũ docuerim⁹ ritis rint. Ptõ plus cpfecto cũ docuissẽ ses set. ⁊plr cũ docuissem⁹ setis sent. Futuro cũ docuero ris rit. etplr cũ docuerim⁹ ritis rint. ¶ Infinitiuo mõ tpe pñti ⁊ pterito imperfecto docere. Preterito pfecto ⁊ pluscpfecto docuisse. Futuro doctũ ire vel docturũ esse. ¶ Gerũdia vel participialia verba sunt hec docendi do dum. Supina sunt hec doctũ doctu. Duo participia trahunt ab hoc verbo actuo pñtis tpis ⁊ futuri: presẽtis vt docens: futuri vt docturus.

¶ In voce passiua

DOceo⁹ doceris vel docere docetur. etplr docemur cemini centur: Preterito imperfecto docebar baris vel bare bat. Etplr docebamur baminu bant. Ptõ pfecto doct⁹ sum vel fui es vel fuisti est vel fuit. etplr docti sumus vel fuimus estis vel fuistis sunt fuerũt vel fuere. Ptõ pluscpfecto doct⁹ erã vel fueram eras vel fueras erat vel fuerat. etplr docti eramus vel fueramus eratis vel fueratis erant vel fuerãt. Futuro doceb⁹ beris vel bere bet. etplr docebimur biminu bunt. ¶ Impatiuo mõ tpe pñti ad ſcõam ⁊ terciã pſonã docere at

etplr doceamur cemini ceãr. Fuko doceto; tu vel ille: etplr doceamur ceminoz cẽtoz. ¶ Optatiuo mõ tpe pñti ꝫ ptẽrito impfecto vtinã docerer reris vel rere reř: etplr vtinã doceremur reminu reńr. Ptõ pfecto ꝫ plusq̃pfecto vtinã doctꝰ ellem vel fuissem elles vel fuisses esset vel fuisset. etplr vtinã docti essemꝰ vel fuissemꝰ essetis vel fuissetis essent vel fuissent. Futuro vtinã docear aris vel are ař. ꝫplr vtinã doceamur amini ańr. ¶ Cõũctiuo mõ tpe pñti cũ docear aris vel are ař. ꝫplr cũ doceamur amini ańr. Ptõ ipfecto cũ docerer reris vel rere reř. ꝫplr cũ doceremur remini rẽř Ptõ pfecto cũ doctꝰ sim vel fuerim sis vel fueris sit vel fuerit. ꝫplr cũ docti simꝰ vel fuerimꝰ sitis vel fueritis sint vel fuerint. Ptõ plusq̃pfecto cũ doctꝰ essẽ vel fuissẽ esses vel fuisses esset vel fuisset. ꝫplr cũ docti essemꝰ vel fuisse muselletis vel fuissetis essẽt vel fuissẽt. Futuro cũ doctꝰ ero vel fuero eris vel fueris erit vel fuerit. etplr cũ docti erimꝰ vel fuerimꝰ eritis vel fueritis erit vel fuerit. ¶ Infinitiuo mõ tpe pñti ꝫ ptõ ipfecto doceri. Ptõ pfecto ꝫ plusq̃pfecto doctũ esse vel fuisse. Futuro doctũ iri. ¶ Duo participia trahuntur ab hoc verbo passiuo: pteriti temporis ꝫ futuri. Pteriti vt doctus: futuri vt docendus.

¶ Indicatiuo mõ tpe pñti.

EGo legis legit. etplr legimꝰ legitis legũt Ptõ ipfecto legebã basbat. ꝫplr legebamꝰ batis bant. Ptõ pfecto legi legisti legit. Etplr legimꝰ gistis gerũt vl gẽ. Ptõ plusq̃pfecto legerã ras

rat.etplr legeramꝰ ratis rãt.Futuro legã ges get etplr geniꝰ getis gẽt. ¶ Impatiuo mõ tpe pñti ad ſecũdã & terciã ploñã lege legat.&plr legamꝰ gite gant.Futuro legito tu vel ille.etplr legamus gito te gũto vel gũtote. ¶ Optatiuo mõ tpe pñti & ptõ impfecto vtinã legerẽ res ret.etplr vtinã legẽmꝰ retis rent.Ptõ pfecto & pluſq̃pfecto vtinã legiſſez ſes ſet.etplr vtinã legiſſemꝰ ſetis ſent.Futuro vtinã legã gas gat.etplr vtinã legamus gatis gant ¶ Cõiũctiuo mõ tpe pñti cũ legã gas.vt iã.ſ.Ptõ impfecto cũ legerẽ.vt ſ.Ptõ pfecto cũ legeri ris rit.etplr cũ legerimꝰ ritis rint.Ptõ pluſq̃pfecto cũ legiſſem ſes ſet.etplr cũ legiſſemꝰ ſetis ſent.Futuro cũ legero ris rit. Etplr cũ legerimus ritis rint. ¶ Infinitiuo mõ tpe pñti & ptõ imperfecto legere Ptõ pfecto & pluſq̃pfecto legiſſe.Futo lectũ ire vl lecturꝫ eſſe. ¶ Gerũdia vel participalia verba ſunt hec legẽdi do dum.Supina ſũt lectũ lectu. ¶ Duo participia trahunt ab hoc verbo actiuo pñtis & futuri:pꝛeſentis vt legens:futuri vt lecturus.

¶ In voce paſſiua.

EGoꝛ geris vel gere gir.etplr leginur giminj gunt.Ptõ ipfecto legebar baris vel bare bat.etplr bamur bamini bant.Ptõ pfecto lectus ſũ vel fui es vel fuiſti eſt vel fuit.etplr lecti ſumus vel fuimꝰ eſtis vel fuiſtis ſũt fuerũt vel fuere Ptõ pluſq̃pfecto lectus erã vel fuerã eras vel fueras erat vel fuerat.etplr lecti eramꝰ vel fueramꝰ eratis vl fueratis erãt vel fuerãt.Futuro legar ge

tis vel gere gerē. etplr gerimur gemi gerī. ¶ Impatiuo mō tpe plti ad secundā ⁊ terciā psonā legere legar. etplr leganur gimini ganī. Futuro legitor tu vel ille. etplr leganur geminor gūtor. ¶ Optatiuo mō tpe plti ⁊ ꝑterito ipfecto vtinā legerer reris vel gerere rer. etplr vtinā legeremur remini rentur. Ꝑtō ꝓfecto ⁊ plusq̄ꝑfecto vtinā lect⁹ esse vel fuisse esses vel fuisses esset vel fuisset. ⁊ pluraliter vtinā lecti essem⁹ vel fuissem⁹ essetis vel fuissetis essent vel fuissent. Futuro vtinā legar garis vel gare gar. etplr vtinā legamur gamini ganī. ¶ Coniūctiuo mō tpe plti cū legar. vt tā: s. Ꝑteterito imperfecto cū legerer. vt s. in optatiuo. Ꝑteterito ꝓfecto cū lect⁹ sim vel fuerim sis vel fueris sit vel fuerit. Etplr cū lecti simus vel fuerimus sitis vel fueritis sint vel fuerint. Ꝑteterito plusq̄ꝑfecto cū lectus essem vel fuisse esses vel fuisses esset vel fuisset. etplr cū lecti essemus vel fuissemus essetis vel fuissetis essent vel fuissent. Futuro cū lect⁹ ero vel fuero eris vel fueris erit vel fuerit. etpluraliter cū lecti erimus vel fuerimus eritis vel fueritis erint vel fuerint. ¶ Infinitiuo modo tempore ꝓsenti et ꝑteterito imperfecto legi. Ꝑteterito perfecto et plusq̄ꝑfecto lectū esse vel fuisse. Futuro lectum iri. ¶ Duo participia trahūtur ab hoc verbo passiuo: ꝑteritum et futurum. ꝑteritū vt lectus: futurum vt legendus.

¶ Sequitur quarta coniugatio.

¶ Indicatiuo mō tpe plti.

AUdio audis audit. etplr audimus auditis audiũt. Preterito impfecto audiebã audiebas audiebat. Etplr audiebam⁹ audiebatis audiebant. Ptõ pfecto audiui audiuisti audiuit. ꝛplr audiuim⁹ audiuistis audiuerũt vel audiuẽ. Ptõ pluſq̃pfecto audiueram audiueras audiuerat. etplr audiueram⁹ audiueratis audiuerant. Futuro audiã audies audiet. Etplr audiemus audietis audient. ¶ Impatiuo mõ tpe pñti ad ſecundã ⁊ terciã ploram audi audiat. etplr audiam⁹ audite audiãt Futuro audito tu vel ille: etplr audiam⁹ tote audiũto vel audiũtote. ¶ Optatiuo mõ tpe pñti ⁊ ptõ impfecto vtinã audirẽ res ret: etplr vtinã auditem⁹ retis rent. Ptõ pfecto ⁊ pluſq̃pfecto vtinã audiuiſſem ſes ſet. etplr vtinã audiuiſſem⁹ ſetis ſent. Futuro vtinã audiã as at. etplr vtinã audiam⁹ atis ant. ¶ Cõiũctiuo mõ tpe pñti cũ audiã as at. etplr cũ audiam⁹ atis ant. Ptõ impfecto cũ audirẽ. vtꝫ in optatiuo. Ptõ pfecto cũ audiuerim ris rit. etplr cũ audiuerim⁹ ritis rint. Ptõ pluſq̃pfecto cũ audiuiſſem ſes ſet. etplr cũ audiuiſſem⁹ ſetis ſent. Futuro cũ audiuero. ris rit. etplr cũ audiuerim⁹ ritis rint. ¶ Infinituo mõ tpe pñti ⁊ preterito impfecto audire. Ptõ pfecto ⁊ pluſq̃pfecto audiuiſſe. Futuro auditũ ire vel auditurũ eſſe. ¶ Gerundia vel participalia verba ſunt hec audiendi do dũ. Supina auditũ tu. ¶ Duo participia trahunt ab hoc verbo actiuo preſentis tempoꝛis ⁊ futuri prelẽtis vt audiens futuri vt auditurus.

¶ In voce passiua

AUdior diris vl dire dicꝝ. ꝛplr audimur dimi diuncꝝ Ptō ipfecto audiebar baris vel bare bacꝝ. etplr bamur baminu bancꝝ. Ptō pfecto auditꝰ sum vel fui es vel fuisti est vel fuit. etplr auditi sumus vel fuimꝰ estis vel fuistis sunt fuerūt vel fuē Ptō plusq̄pfecto auditꝰ erā vel fuerā eras vel fueras erat vel fuerat. etplr auditi eramus vel fuerāmus eratis vel fueratis erāt vel fuerāt. Futuro audiet dieris vel diere dieꝝ. etplr audiemur diemi encꝝ ¶ Impatiuo modo tpe pñti ad secūdā ꝛ tertiā pſonā audire diacꝝ. etplr audiamur dimmi amꝝ. Futuro auditor tu vel dle. etplr audiamur dimñor dluntor. ¶ Optatiuo mō tpe pñti ꝛ ptō ipfecto vtinā audirer reris vel rere reꝝ. etplr vtinā remur remi renꝝ. Ptō pfecto ꝛ plusq̄pfecto vtinā auditꝰ essem vel fuissem esses vel fuisses esset vel fuisset. ꝛplr vtinā auditi essemꝰ vl fuissemꝰ essetis vl fuissetis essent vel fuissēt. Futuro vtinā audiar aris vel are atur. etplr vtinā audiamur aminī amꝝ. ¶ Cōiūctiuo mō cū audiar. ꝛc. vt in futuro. Ptō ipfecto cum audirer reris. vt in optatiuo. Ptō pfecto cū auditꝰ sim vel fuerim sis vel fueris sit vel fuerit. etplr cū auditi simꝰ vel fuerimꝰ sitis vel fueritis sint vel fuerint. Ptō plusq̄pfecto cū auditꝰ essem vel fuissem esses vel fuisses esset vel fuisset. etplr cū auditi essemus vel fuissemꝰ essetis vel fuissetis essent vel fuissent. Futuro cū auditꝰ ero vel fuero eris vel fueris erit vel fuerit. etplr cū auditi erimus vel fuerimꝰ

eritis vel fueritis erint vel fuerint. Jnfinitiuo mō
tpe pñti ⁊ ptō ipfecto audiri Ptō pfecto ⁊ plusq̄p
fecto auditū esse vel fuisse. Futuro auditū iri. Duo
pticipia trahunt ab hoc ⁊bo passiuo / ptertū ⁊ fu-
turum ptertū vt auditus: futurus vt audiendus.

¶ Explicit donatus.

¶ Jncipit Remigius.

DOminus q̄ pars. Nomē. Quare: q̄ signifi
cat substantiā cū qualitate ꝓpria vel cōi
Cuius qualitatis est / appellatiue / quare / q̄ pluri-
bus rebus ꝙuenit p appellationē. Robert⁹ cui⁹ qua
litatis / ꝓpie / quare / q̄ vni soli cōuenit naturalit
ex ꝓsona nomis in impositiōe. Quō declinat dñs /
ntō hic dñs: gtō hui⁹ dñi: dtō huic dño: sicut magister
in donato. Cui⁹ casus / noiatiu: quare / q̄ rect⁹ ca-
sus est ⁊ oēs oblq̄ ab eo descendūt. Si genitiui: q̄
in tali casu declinando reperit ⁊ eius sensū retinet
Cuius numeri / singularis: q̄ singulariter ꝓfert
Cuius generis: masculini: quare: q̄ declinat p hic.
Si femini: q̄ declinat p hec. Si neutri: q̄ declinat
p hoc. Si cōis: q̄ declinat p hic ⁊ hec. Si oīs: q̄ de-
clinat p hic ⁊ hec ⁊ hoc. Si dubii: q̄ aliqñ in mascu
lino aliqñ in femenino nulla ratiōe regēte reperi-
tur. Si epicheni gñis: q̄ sub vno articulo res vtriul
q̄ sexus comꝓhendit: vt passer.

EGo q̄ pars / ꝓnomen: quare / q̄ pro ꝓpria
noie ponit ⁊ certā significat ꝓsonā. Cuius
ꝓsone / ꝓme: quare / q̄ significat rem de se loquen-
tem. Si secunde: q̄ significat rem ad quam fit ser
mo. Si tercie: quia significat rem de qua fit sermo.

¶ Cuius declinatiõis/pme:quare/q gtũs suus singularis desinit in i ⁊ in is ⁊ dtũs in i. Si secunde declinatiõis:q gtũs suus singularis desinit in ius ⁊ dtũs in i vel in c. Si tercie declinatiõis:qua gtũs suus singularis desinit in ei ⁊ dtũs in eo. Si quarte declinatiõis.q gtũs suus singularis desinit in atis ⁊ dtũs in ati:vt in donato.

Aduo que pars/verbũ:quare/q cuz modis formis ⁊ tpibus agendi vel patiẽdi significatiuum est. Cuius modi/indicatiu: q indicando rem suam demonstrat. Si impatiui:quia rem imperando significat. Cuius generis/actiui:quia desinit in o et potest accipere r super o/⁊ facere ex se passiuũ Si passiui:q desinit in r ⁊ potest diuittere r et redure in suũ actiuũ.

Nodie q̃ pars/aduerbiũ:quia stat in rta verbũ ⁊ semp nitit ei ad eius naturã declarandam. Cuius significatiõis/tpis:vt in donato.

Auans que pars/participiũ:q capit partẽ a noĩe partez a verbo et partem ab vtroqz Quid capit a noĩe/genera ⁊ casus:q̃d a verbo/tpa ⁊ significatiões/q̃d ab vtroqz: numerz ⁊ figuram. Amans cuius tempis/pñtis. Quia oñe pticipiũ desinens in ans vel in ens pñtis tpis est participu. Amatus cuĩ tpis/pteriti:q oñe participiũ desinens in tus vel in sus est preteriti tẽpis participu. Amaturus cuĩ tpis/futuri:q oñe participum desinẽs in r vel in dus ẽ futuri tẽporis participii

Sequ pars/coniũctio/ quare:q coniungit vel diuiũgit partes oõnis in ordine. Cuius

potestatis coniunctionis:causalis. Da causales:vt si etiã etiamsi. ꝛc. vt in donato.

AD que pars/ prepositio/quare/ q̃ ponit aliis partibus orationis in ordine. ¶ Cui casui seruat/actõ. Da prepositiones casus accusatiui: vt ad apud ante. ꝛc. vt in donato.

QEu que pars/interiectio:quare/quia interiacet ceteras partes oratiõis in ordine. Cuius significationis interiectiõis/doloꝛus:quia doloꝛem mentis significat.

¶ Explicit Donatus cũ Remigio impressus Londonius per wynandũ de woꝛde/ cõmorantẽ in the Fletestrete.in signo solis.